

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Rok XXVI | Warszawa, dnia 1 listopada 1949 r. | Nr 14

TREŚĆ:

DZIAŁ OGÓLNY.

349

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 10 października 1949 r. o powoływaniu się w korespondencji na źródła przepisów.

Częste są przypadki, że do Ministerstwa Komunikacji lub urzędów podległych wpływają pisma, w których przy powoływaniu się na ustawy, rozporządzenia, zarządzenia, uchwały itp., nie podano równocześnie numeru, daty i nazwy Dz. U. R. P., Monitora Polskiego, lub właściwego dziennika urzędowego. Taki sposób redagowania pism utrudnia w znacznej mierze pracę referentowi otrzymującemu do załatwienia pisma z tego rodzaju brakami, zmuszając go do żmudnego nieraz wertowania ustawodawstwa i dzienników urzędowych.

Wobec tego Ministerstwo Komunikacji poleca przy powoływaniu się w korespondencji na przepisy i zarządzenia ogłaszane bądź w Dz. U. R. P., bądź w Monitorze Polskim, bądź to w dziennikach urzędowych w każdym przypadku wskazać numer, pozycję i nazwę dziennika, w którym je ogłoszono.

Nr OU-9/23/49.

350

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 20 września 1949 r. w sprawie adresowania pism do P.K.P.G.

Stosownie do pisma okólnego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 września 1949 r. wszelkie pisma, kierowane do PKPG, powinny być zaopatrzone w szczegółowy adres, zawierający nazwę departamentu oraz w miarę możności i potrzeby nazwę wydziału. (Natomiast nie należy kierować korespondencji na nazwiska poszczególnych pracowników).

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego składa się z:

Prezydium;
Biur: Prawnego,
Wojskowego,
Współpracy Gospodarczej;

Departamentów:

1. Organizacyjno - Administracyjnego,
2. Przemysłu,
3. Rolnictwa i Leśnictwa,
4. Budownictwa,
5. Komunikacji i Łączności (w nim wydziały: Planów Zbiorczych, Kolejarzy, Komunikacji Wodnej, Dróg, Motoryzacji i Lotnictwa, Łączności, Samodzielne Referaty: Koordynacji Przewozów, Komunikacji Lokalnej,
6. Urządzeń Kulturalnych i Socjalnych,
7. Drobnego Przemysłu i Rzemiosła,
8. Handlu,
9. Planów Regionalnych i Lokalizacji,
10. Inwestycji (w nim między innymi Wydział Inwestycji Komunikacji, Łączności i Handlu (II), Sprawozdawczości i Statystyki, Maszyn i Urządzeń Technicznych,
11. Zatrudnienia, Płac i Norm,
12. Techniki,
13. Bilansów Towarowych Artykułów Przemysłowych,
14. Cen, Kosztów i Rozliczeń,
15. Finansowego (w nim między innymi Wydział Planów Finansowych Komunikacji i Łączności,
16. Koordynacji Planów Gospodarczych.

Nr OU. 0/75/49.

DZIAŁ OGÓLNO - TECHNICZNY.

351

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 września 1949 r. w sprawie ograniczeń w robotach budowlanych.

Analogicznie do okólnika nr 24 Ministra Odbudowy z dnia 10 września 1948 r. (Dz. Urz. Min. Odbudowy Nr 11, poz. 85) Ministerstwo Komunikacji zarządza:

1. Zabrania się projektowania i wykonywania konstrukcji szkieletowych w domach do 5-ciu kondygnacji włącznie (4 piętra).
2. Zabrania się stosowania tarasów i balkonów w domach jednorodzinnych.
3. Zaleca się obliczanie konstrukcji na zasadach pełnego wykorzystania dopuszczalnych naprężeń materiałowych, podanych w Polskich Normach Budowlanych.
4. W budynkach odbudowywanych, posiadających przewody kominowe zabrania się instalowania centralnego ogrzewania. W budynkach mieszkalnych nowowznoszonych, z wyjątkiem domów o przeważającej ilości mieszkań kawalerskich wymagana jest zgoda właściwej władzy budowlanej na instalację centralnego ogrzewania. W budynkach odbudowywanych i nowowznoczonych niemieszkalnych o kubaturze poniżej 1500 m^3 instalowanie centralnego ogrzewania nie jest dozwolone.
5. Do wewnętrznych ścian działowych zabrania się stosowania drzewa, zamieniając je cegłą lub innym materiałem zastępczym.
6. Ścianki 3-ceglane należy wykonywać przy wysokości do 3 m i rozpiętości do 5 m bez bednarki na mocnej zaprawie wapienno - cementowej.
7. Układanie białych podłóg na ślepej podłodze jest wzbronione.
8. Stosowanie klepki dębowej jest dopuszczalne:
   1) w budunkach szkolnych;
   2) w budynkach niemieszkalnych, tylko w pomieszczeniach o dużym ruchu osób;
   3) we wszystkich innych wypadkach stosowanie klepki dębowej powinno być możliwie ograniczone i wymaga specjalnego zezwolenia właściwego inwestora naczelnego;
   4) w stosunku do klepki bukowej powyższe ograniczenia nie obowiązują.
9. Zabrania się wykładania glazurą całych płaszczyzn ściennych, ograniczając jej stosowanie do miejsc norażonych na zawilgocenie (w szczególności przy umywalkach i wannach) do wysokości 1,50 m.

   Ograniczenie powyższe nie stosuje się do pomieszczeń przeznaczonych w budynkach służby zdrowia oraz do WC w budynkach szkolnych.

   Obowiązek stosowania glazury w budynkach, dla których odpowiednie przepisy przewidują stosowanie glazury pozostaje w mocy.
10. Dozwolone jest dwukrotne malowanie olejne zarówno powierzchni drzwi i okien, jak i ścian w miejscach narażonych na bezpośrednie działanie wilgoci (przy umywalniach, zlewach i klozetach) oraz w budynkach użyteczności publicznej w miejscach wzmożonego ruchu interesantów (korytarze) do wysokości 1,5 m.
11. Malowanie klejowe ścian i sufitów w kolorach pełnych i półpełnych jest wzbronione.
12. Wykładanie ścian tapetami, boazeriami i sztukateriami jest wzbronione.
13. Okucia budowlane należy stosować w sposób ekonomiczny. Używanie okuć ozdob-

nych i z kosztownych metali oraz okuć, nie mających charakteru użytkowego, jest wzbronione.

14. Zezwala się na wykonanie szafek spiżarkowych podokiennych w najprostszym wykonaniu. Wykonywanie części drewnianych innych szaf w ścianach nie może odbywać się z kredytów inwestycyjnych.

15. Zezwala się na wyposażenie łazienek albo w wanny, albo w umywalki, przy czym podejścia mogą być wykonywane do obu powyższych urządzeń. Instalowanie bidetów oraz podejść do nich jest wzbronione. Jeśli w mieszkaniu jest łazienka, instalowanie umywalni w innym pomieszczeniu jest niedozwolone. Wzbronione są kosztowne armatury, tudzież stosowanie marmurów i porcelany. Ograniczenia powyższe nie stosują się do budynków przeznaczonych na budynki służby zdrowia.

16. W pomieszczeniach mieszkalnych dozwolone są dwa punkty świetlne: wyłącznik i gniazdko wtyczkowe, przy powierzchni ponad 18 m^2 wyłącznik i dwa gniazdka wtyczkowe.

17. Koszty armatur oświetleniowych z wyjątkiem hermetycznych nie mogą być pokrywane z kredytów inwestycyjnych. W szkołach i szpitalach dopuszcza się instalowanie zwykłych (typowych) opraw oświetleniowych i pokrywanie ich kosztu z przyznanych kredytów inwestycyjnych.

18. Zabrania się:
   1) stosowania w pomieszczeniach mieszkalnych dwuobwodowych połączeń do punktów świetlnych oraz wyłączników seryjnych i przełączników oprócz nieobsługiwanych klatek schodowych i długich korytarzy (ponad 6 m);
   2) instalacji dzwonków i sygnalizacji wewnętrznej. Zakaz ten nie dotyczy hoteli, sanatoriów, szpitali i szkół oraz jednego dzwonka z przyciskiem przy drzwiach wejściowych do mieszkań. W pomieszczeniach biurowych instalacje powyższe mogą być wykonywane, lecz koszt ich nie może być pokrywany z kredytów inwestycyjnych;
   3) instalacji radiowych z wyjątkiem rurkowania dla radiofonii przewodowej. Zakaz ten nie dotyczy budynków szkolnych, świetlic i sal odczytowych.
   4) instalacji telefonicznych. Zakaz ten nie dotyczy szpitali i sanatoriów; w pomieszczeniach biurowych instalacje telefoniczne mogą być wykonywane w miarę potrzeby, lecz koszt ich nie może być pokrywany z kredytów inwestycyjnych.

19. Zabrania się instalacji wind w budynkach mieszkalnych, biurowych i handlowych do 5 kondygnacji włącznie. Dla budynków 5-piętrowych (6 kondygnacji) i więcej-piętrowych, zezwala się na instalowanie jednego dźwigu na każdą klatkę schodową.

20. Zezwala się na stosowanie do tymczasowych ogrodzeń terenu budowy wyłącznie parkanów prymitywnych i jak najtańszych, składających się ze słupów — rygli i desek 6-ej klasy z zachowaniem prześwitów pomiędzy deskami.

21. W wypadkach specjalnych wszelkie odchylenia od ograniczeń niniejszego okólnika mogą być dopuszczane tylko za uprzednim zezwoleniem Ministra Komunikacji.

Jednocześnie uchyla się następujące zarządzenia Ministerstwa Komunikacji:
1) z dnia 30 kwietnia 1948 r. Nr V/4/35/17/48 oparte na okólniku Min. Odb. z dnia 25 lutego 1948 r.;
2) z dnia 26 maja 1948 r. Nr V/4/35/27/48 oparte na okólniku Min. Odb. Nr 15 z dnia 22 kwietnia 1948 r.;
3) z dnia 7 lipca 1948 r. Nr V/4/20/22/48 oparte na okólniku Min. Odb. Nr 18 z dnia 19 czerwca 1948 r.

Nr R. K.-110/12/49.

352

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 września 1949 r. w sprawie stosowania świerka i jodły w budownictwie.

Wobec trudności zaopatrzenia ośrodków odbudowy w drewno budowlane, analogicznie do okólnika nr 25 Ministerstwa Odbudowy z dnia 21 września 1948 r. (Dz. Urz. Min. Odbudowy Nr 11, poz. 86) Ministerstwo Komunikacji:
1) poleca stosowanie w budownictwie drewna świerka i jodły narówni z sosną; nieznaczne (10—15%) różnice w wytrzymałości na niekorzyść jodły i świerka, z reguły znajdą pokrycie w niewykorzystanych naprężeniach dopuszczalnych;
2) dopuszcza stosowanie w budownictwie drewna zdrowego, choć częściowo zasiniałego;
3) dopuszcza stosowanie, na mniej odpowiedzialne części konstrukcyj budowlanych, drewna z nielicznymi wąskimi smugami murszu twardego.

Natomiast nie należy stosować w budownictwie drewna murszywego.

Jednocześnie Ministerstwo Komunikacji podkreśla ważność zagadnienia zabezpieczenia drewna — szczególnie w częściach nieprzewiewnych i narażonych na wilgoć — od grzyba i gnicia, co winno być przewidywane w kosztorysach robót.

Nr R. K. 110/12/49.

353

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 3 października 1949 r. o zmianie przepisów w sprawie projektowania i wykonywania konstrukcji budowlanych.

Analogicznie do zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 7 marca 1949 r. (Dz. Urz. Min. Odbudowy Nr 4, poz. 21) Ministerstwo Komuni-

kacji, w myśl ogólnych wytycznych, zawartych w uchwale Podkomitetu Inwestycyjnego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1948 r. w sprawie środków racjonalizacji budownictwa w dziedzinie oszczędności materiałów budowlanych, do czasu przeprowadzenia rewizji odnośnych norm przez Polski Komitet Normalizacyjny, zarządza co następuje:

Obciążenia w obliczeniach statycznych.

1. Zamiast tabeli: „Zasadnicze obciążenia użytkowe stropów", objętej § 6 ust. 2 Polskiej Normy PN/B — 189: „Obciążenia w obliczeniach statycznych", należy stosować tabelę następującą:

L. p.	Rodzaj użytkowania	Obciążenia kg/m²					
		Strychy		pokoje sale	korytarze	klatki schodowe	balkony
		bez dostępu	z dostępem				
1	Mieszkania, domy wypoczynkowe, hotele, szpitale i t. p. nie wymienione w dalszych punktach a) przy rozpiętości stropu w świetle do 5,5 m	50	120	150	150	300	500
	b) przy rozpiętości stropu w świetle do 5,5 m i powyżej	50	150	200	200	300	500
2	Biura i pracownie naukowe	50	150	200	200	300	500
3	Szkoły	50	150	250	250	400	500
4	Sklepy, biblioteki, archiwa, składy akt i pomieszczenia zapełnione tłumem obciążającym w sposób statyczny	50	150	400	400	500	500
5	Hale sportowe, sale gimnastyczne, hale wystawowe i wszelkie pomieszczenia, zapełnione tłumem obciążającym w sposób dynamiczny	50	150	500	500	500	500
6	Zakłady przemysłowe i warsztaty co najmniej	50	150	300	300	500	500

2. Ze względu na znaczną redukcję obciążeń w tabeli zasadniczych obciążeń użytkowych stropów należy przyjąć, że:

1) jeżeli na stropie mają być ustawione piece do ogrzewania, trzony kuchenne itp. ciężkie przedmioty o obciążeniu p_1 na 1 m² podstawy tych przedmiotów, przekraczającym 2,5-krotnie obciążenie użytkowe p, wówczas na elementy stropowe działa w miejscu podstawy tych przedmiotów obciążenie (p_1 — 2,5 p) kg/m²;
2) stosowanie obciążenia na 1 m², obliczonego na podstawie różnicy (p_1 — 2,5 p), dozwolone jest tylko w przypadku, jeżeli ten ciężki przedmiot ustawiony jest w pobliżu podpory dźwigarów stropowych;
3) ciężar objętościowy pieców i trzonów kuchennych kaflowych i ceramicznych wynosi naogół 1100 kg/m³ bryły geometrycznej liczonej według zewnętrznych wymiarów.

Konstrukcje stalowe. Obliczenia statyczne i projektowanie.

3. Przy posiłkowaniu się tabelą I w § 2 Polskiej Normy PN/B-190 „Konstrukcje stalowe. Obliczenia statyczne i projektowanie" należy przyjąć jako dopuszczalne naprężenie na zginanie dla I rodzaju obliczeń — 1500 kg/cm² i dla II rodzaju obliczeń — 1300 kg/cm² w belkach i podciągach o profilach z ścianką pełną (kształtowniki, przekroje złożone ze środnikiem) wykonanych ze stali pospolitej (OX według normy PN/H-84021); przy tym o ile powyższe elementy nie wchodzą w skład ustrojów ramowych i nie ulegają wpływom wiatru, temperatury i uderzeń dynamicznych (zwykłe belki stropowe i konstrukcje analogiczne) mogą być z reguły projektowane według naprężenia dopuszczalnego 1500 kg/cm².

4. Przy stosowaniu przepisu § 8 pkt. 4 cytowanej normy należy przyjąć że:
1) w belkach stalowych o rozpiętości do 6 m można nie sprawdzać strzałki ugięcia, z zastrzeżeniem, iż naprężenia w tych belkach nie przekraczają 1200 kg/cm²;
2) w belkach stalowych sprawdzanych na strzałkę ugięcia dopuszcza się naprężenia do 1500 kg/cm², stosownie do ust. 3.
3) dla belek, dźwigających płyty ceglane (Kleina) lub betonowe, strzałki ugięcia przyjmować można, jak dla belek obetonowanych, w przypadkach gdy płyty związane są siłami przyczepności z materiałem belek, a belki w czasie wykonywania płyt są w środku rozpiętości należycie podparte.

Konstrukcje betonowe i żelbetowe. Obliczenia statyczne i projektowanie.

5. Jeżeli obliczenia statyczne mają być wykonane z uwzględnieniem wszelkich możliwych niekorzystnych wpływów, jak działanie wiatru, zmiany temperatury, skurcz betonu itp.

wówczas wolno podnieść dopuszczalne naprężenia w stali o 200 kg/cm² w stosunku do określonych na podstawie ust. 3 i 4..

6. Przy użyciu stali pospolitej znak O cecha X wg. P. N/H-84021 do elementów konstrukcyjnych z przeważającym obciążeniem statycznym (stropy, belki, podciągi i płyty schodowe), które z reguły nie ulegają niekorzystnym wpływom wiatru, zmian temperatury itp. stosuje się naprężenia dopuszczalne 1400 kg/cm².

Zakres mocy obowiązującej.

7. Wszystkie organa podległe Ministerstwu Komunikacji obowiązane są do ścisłego stosowania niniejszego okólnika przy sporządzaniu dokumentacji technicznej i przy przeprowadzaniu kontroli nad wykonawstwem.

Nr R. K. -110/12/49.

354

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 września 1949 r. w sprawie stosowania wapna pokarbidowego w budownictwie.

Wobec tego, że wapno pokarbidowe (poacetylenowe) nie ustępuje na ogół swymi własnościami zwykłemu gaszonemu — Ministerstwo Komunikacji zwraca uwagę na celowość i konieczność wykorzystania znacznych zapasów wapna pokarbidowego, jakie pozostają w państwowych wytwórniach acetylenu.

Nr R. K. 110/12/49.

355

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 września 1949 r. w sprawie stosowania cegieł dziurawek i pustaków wielocegłowych.

Wobec tego, że Centralny Zarząd Przemysłu Mineralnego posiada duże ilości wyrobów cienkościennych (dziurawek i bloków), jak również jest w stanie produkcję tę powiększyć, doprowadzając do połowy ogólnej produkcji cegły, Ministerstwo Komunikacji zaleca stosowanie cegły i pustaków wielocegłowych również i do murów nośnych w budynkach do 3-ch kondygnacyj włącznie pod warunkiem przeliczania naprężeń w murach zgodnie z przepisami normy PN/B-182, dobierając do tego naprężenia zaprawę odpowiednio mocną, dostosowaną do określenej wytrzymałości cegły.

Nr R. K. 110/12/49.

DZIAŁ KOLEJOWY.

356

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 października 1949 r. w sprawie zmiany przepisów o organizacji i zakresie działania komisyj weryfikacyjnych na PKP.

Na podstawie § 84 ust. (2) i § 103 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r o służbie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 299) zarządzam co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 1 sierpnia 1947 r. o organizacji i zakresie działania komisyj weryfikacyjnych na PKP (Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz. 156) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 pkt. 2) i 3) otrzymują brzmienie:
„2) Komisję Weryfikacyjną przy Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych;
3) Główną Komisję Weryfikacyjną przy Dyrektorze Generalnym Kolei Państwowych";

2) § 3 otrzymuje brzmienie:
„Pierwszą instancją w sprawach weryfikacyjnych dyrektorów i wicedyrektorów okręgów kolei państwowych, kierowników jednostek organizacyjnych międzydyrekcyjnych i centralnych zakładów pomocniczych PKP oraz wszystkich pracowników Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych (w skrócie „DGKP") oprócz dyrektora generalnego i dyrektorów naczelnych k. p., jest Komisja Weryfikacyjna przy DGKP";

3) w § 4 wyrazy „Ministrze Komunikacji" zastępuje się wyrazami „Dyrektorze Generalnym K. P.";

4) § 5 otrzymuje brzmienie:
„1. Okręgowa komisja weryfikacyjna przy DOKP składa się z
1) przewodniczącego;
2) dwóch zastępców przewodniczącego;
3) trzydziestu członków mianowanych;
4) trzydziestu przedstawicieli Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych R. P. (ZZK).
2. Przewodniczącego i zastępców przewodniczącego okręgowej komisji weryfikacyjnej powołuje i odwołuje dyrektor generalny na wniosek dyrektora Biura Kadr DGKP uzgodniony z Zarządem Głównym ZZK.
3. Członków wymienionych w ust. 1 pkt. 3) powołuje i odwołuje dyrektor generalny k.p. na wniosek dyrektora okręgu k.p. uzgodniony z zarządem okręgowym Z.Z.K.
4. Wymienionych w ust. 1 pkt. 4) przedstawicieli ZZK powołuje i odwołuje dyrektor generalny k.p. na wniosek Zarządu Głównego ZZK.
5. Spośród pracowników należy powoływać do Okręgowej Komisji Weryfikacyjnej pracowników etatowych i w miarę możności zatrudnionych w siedzibie DOKP";

5) § 6 otrzymuje brzmienie:
„1. Komisja Weryfikacyjna przy DGKP składa się z

1) przewodniczącego;
2) zastępcy przewodniczącego;
3) sześciu członków mianowanych;
4) sześciu przedstawicieli ZZK.

2. Główna Komisja Weryfikacyjna przy Dyrektorze Generalnym K.P. składa się z
1) przewodniczącego;
2) dwóch zastępców przewodniczącego;
3) dwunastu członków mianowanych;
4) dwunastu przedstawicieli ZZK.

3. Wymienionych w ust. 1 i 2 przewodniczących, zastępców przewodniczących oraz członków powołuje i odwołuje dyrektor generalny k.p. na wniosek dyrektora Biura Kadr D.G.K.P. uzgodniony z Zarządem Głównym ZZK.

4. Wymienionych w ust. 1 i 2 przedstawicieli ZZK powołuje i odwołuje dyrektor generalny K.P. na wniosek Zarządu Głównego ZZK";

6) w § 7 skreśla się wyrazy „Z.Z.P.P.";

7) § 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pracowników do stałej pracy w Okręgowych Komisjach Weryfikacyjnych przy DOKP przydziela właściwy terytorialnie dyrektor okręgu kolei państwowych na wniosek przewodniczącego komisji, do stałej zaś pracy w Komisji Weryfikacyjnej przy DGKP i Głównej Komisji Weryfikacyjnej przy Dyrektorze Generalnym K.P. dyrektor Biura Kadr DGKP, na wniosek przewodniczących tych komisji";

8) w § 8 ust. 1 i 3 skreśla się wyrazy w nawiasie: „(funkcjonariusze Ministerstwa Komunikacji)";

9) w § 9 ust. 1 początek ustępu otrzymuje brzmienie: „okręgowe komisje weryfikacyjne, Komisja Weryfikacyjna przy DGKP i Główna Komisja Weryfikacyjna przy Dyrektorze Generalnym K.P. obradują" itd. jak w obecnym brzmieniu i w ust. tym ponadto wyrazy „Ministra Komunikacji" zastępuje się wyrazami „dyrektora generalnego k.p.";

10) w § 10 ust. 2. otrzymuje brzmienie: „Dla pracowników osobnych jednostek organizacyjnych podległych bezpośrednio DGKP i dla centralnych zakładów pomocniczych PKP z wyjątkiem kierowników tych jednostek (zakładów) pierwszą instancją weryfikacyjną jest okręgowa komisja weryfikacyjna przy tej DOKP, w której okręgu dana jednostka (zakład) się znajduje przy czym decyzje w stosunku do pracownika, zastrzeżone w niniejszym zarządzeniu dyrektorowi k.p. wydaje kierownik danej międzydyrekcyjnej jednostki organizacyjnej (centralnego zakładu pomocniczego);

11) § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewodniczący Głównej Komisji Weryfikacyjnej może, z własnej inicjatywy lub na wniosek przewodniczącego właściwej okręgowej komisji weryfikacyjnej, wyznaczyć do przeprowadzenia postępowania weryfikacyjnego dla dobra postępowania weryfikacyjnego inną okręgową komisję weryfikacyjną, aniżeli wskazania w § 10.";

12) w § 11 na końcu ust. 3 dodaje się wyrazy „i Komisji Weryfikacyjnej przy DGKP";

13) w § 14 ust. 1 pkt. 4) skreśla się wyrazy „przez Ministra Komunikacji";

14) w § 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Przewodniczący okręgowych komisji weryfikacyjnych przy DOKP i jego zastępcy składają po mianowaniu przyrzeczenie wobec dyrektorów okręgów k.p. a przewodniczący Komisji Weryfikacyjnej przy DGKP i Głównej Komisji Weryfikacyjnej przy Dyrektorze Generalnym K.P. i ich zastępcy wobec dyrektora generalnego k.p.;

15) w § 18 ust. 1 skreśla się wyrazy „lub funkcjonariuszów Ministerstwa Komunikacji";

16) w § 20 ust. 3 wykreśla się wyraz „Okręgowej", wyrazy „Ministerstwa Komunikacji" zastępuje się słowem „DGKP", a wyrazy „Ministra Komunikacji" wyrazami dyrektora generalnego k.p.";

17) w § 22 ust. 2. skreśla się słowo „nieusprawiedliwiona";

18) w § 25 ust. 1 po wyrazach „członków kompletu weryfikacyjnego" dodaje się „oraz dwóch członków dodatkowo jako zastępców, w tym jednego przedstawiciela ZZK na wypadek gdyby właściwi członkowie kompletu nie stawili się na posiedzenie";

19) w § 25 ust. 1 przed wyrazem „bezwłocznie" stawia się wyrazy „przewodniczący komisji weryfikacyjnej przy DGKP"; wyrazy „ustanawia się" zastępuje się wyrazami: „na wniosek przewodniczącego komisji weryfikacyjnej dyrektor generalny k.p. lub dyrektor okręgu k.p. ustanawia";

20) w § 26 ust. 1 wyrazy „Ministra Komunikacji" zastępuje się wyrazami „dyrektora generalnego k.p.";

21) w § 28 po ust. 1. pkt. 3) dodaje się nowy punkt 4) w brzmieniu: „4) o uznaniu czynów popełnionych przez weryfikowanego, a będących przedmiotem postępowania weryfikacyjnego, za naganne pod względem obywatelskim" — nadto dotychczasowe punkty 4) i 5) otrzymują kolejność 5) i 6) i brzmienie:

„5) o wystąpieniu do właściwej władzy z wnioskiem o zwolnienie pracownika ze służby,

6) o wystąpieniu do właściwej władzy o wydalenie pracownika ze służby".

22) w § 29 ust. 1 skreśla się zdanie drugie: „Przy równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego";
w zdaniu trzecim cyfrę „5" zastępuje się cyfrą „6";
ust. 4 otrzymuje brzmienie: „Członek kompletu weryfikacyjnego przegłosowany ma prawo bezpośrednio po głosowaniu zgłosić na piśmie sprzeciw (votum seperatum) przeciwko zapadłej uchwale".

23) § 30 ust. 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie: „Protokółu z tajnej narady (§ 28) nie sporządza się“;

24) § 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powzięta uchwała weryfikacyjna (§ 28) powinna być sporządzona na piśmie i podpisana przez wszystkich członków kompletu weryfikacyjnego nie wyłączając przegłosowanych“;

25) § 31 ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Każda uchwała weryfikacyjna (§ 28 ust. 1) powinna zawierać:“;

26) § 31 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Odpis uchwały weryfikacyjnej podpisany przez przewodniczącego doręcza się w ciągu siedmiu dni po jej powzięciu pracownikowi weryfikowanemu, w przypadkach wymienionych w § 28 ust. 1) pkt. 4), 5) 6) oraz członkowi kompletu weryfikacyjnego, w przypadkach wymienionych w § 28 ust. 1 w razie zgłoszenia sprzeciwu (votum separatum)“;

27) w § 31 ust. 4 — skreśla się;

28) w § 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Od uchwały okręgowej komisji weryfikacyjnej, (komisji weryfikacyjnej przy DGKP), zawierającej wniosek o zwolnienie, wydalenie ze służby lub uznającej czyny będące przedmiotem postępowania weryfikacyjnego za naganne pod względem obywatelskim służy pracownikowi, przeciw któremu uchwała zapadła lub jego obrońcy, prawo wniesienia odwołania do Głównej Komisji Weryfikacyjnej przy Dyrektorze Generalnym K.P.;

29) w § 32 ust. 2 i 3 po wyrazie „weryfikacyjnej“ wstawia się wyrazy „(Komisji Weryfikacyjnej przy DGKP)“;

30) w § 33 wyrazy „Ministrowi Komunikacji“ zastępuje się wyrazami „właściwej władzy“;

31) § 34 ust. 1 pkt. 4) otrzymuje brzmienie: „4) zatwierdzić uchwałę I instancji lub zmienić ją na uchwałę łagodniejszą przewidzianą w § 28 ust. 1, jeżeli odwołał się pracownik, lub na każdą inną uchwałę przewidzianą w § 28 ust. 1, jeżeli rozpoznawany jest również lub wyłącznie sprzeciw członka kompletu weryfikacyjnego“;

32) w § 34 ust. 1 pkt. 3) po wyrazie „weryfikacyjnej“ wstawia się wyrazy „(Komisji Weryfikacyjnej przy DGKP)“;

33) w § 34 ust. 2 po wyrazie „służby“ dodaje się wyrazy: „albo uznającej czyny będące przedmiotem postępowania weryfikacyjnego za naganne pod względem obywatelskim“;

34) w § 35 ust. 5 wyrazy: „Ministerstwo Komunikacji w Dzienniku Urzędowym M.K.“ zastępuje się wyrazami: „Dyrekcja Generalna K.P. w Dzienniku Zarządzeń P.K.P.“;

35) w § 36 skreśla się ust. 4;

36) w § 37 ust. 1 przed wyrazami „od której“ wstawia się wyrazy „(Komisji Weryfikacyjnej przy DGKP)“;

37) § 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Prawomocną uchwałę weryfikacyjną, zawierającą wniosek o zwolnienie lub wydalenie pracownika ze służby przedstawia się niezwłocznie właściwej władzy“;

38) w § 38 ust. 1 po wyrazach: „na skutek uchwały komisji weryfikacyjnej“, dopisuje się wyrazy: „albo którego czyny będące przedmiotem postępowania weryfikacyjnego uznano za naganne pod względem obywatelskim“; przed wyrazami zaś „bez względu“ wstawia się wyrazy „(Komisji Weryfikacyjnej przy DGKP)“;

39) w § 39 ust. 3 i 4 po wyrazach „okręgowej komisji weryfikacyjnej“ wstawia się wyrazy „(Komisji Weryfikacyjnej przy DGKP)“;

40) w § 40 ust. 1 wyrazy „bardziej korzystną“ zastępuje się wyrazami „mniej korzystną“;

41) w § 45 ust. 2 przed literami „GKW“, wstawia się wyrazy „dla Komisji Weryfikacyjnej przy DGKP“ — litery „KW“ a“;

42) § 45 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Akta weryfikacyjne przechowują właściwe Komisje Weryfikacyjne“, a ust. 4. skreśla się;

43) w § 46 ust. 2 pkt. 6) skreśla się wyraz: „lub M.K.“, a w pkt. 7) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) o wystąpieniu do właściwej władzy z wnioskiem o czasowe wstrzymanie wypłaty zaopatrzenia z równoczesnym określeniem czasu, przez który zaopatrzenie powinno być wstrzymane“;

w pkt. 7) lit. e) wyrazy: „Ministra Komunikacji“ zastępuje się wyrazami: „właściwej władzy“.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr O.U. 4/121/49.

357

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1949 r. o wprowadzeniu zmian i uzupełnień „Przepisów ruchu na kolejach znaczenia ogólnego Nr. R. 1.“

Zatwierdzam zmiany i uzupełnienia „Przepisów ruchu na kolejach znaczenia ogólnego Nr. R. 1.“ (Dz. Urz. M. K. z 1948 r., Nr 10, poz. 188), które ukażą się w osobnym wydaniu.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1950 roku.

Nr. R.K. 60/41/49.

DZIAŁ DRÓG KOŁOWYCH.

358

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 października 1949 r. w sprawie zmiany zarządzenia o zakresie działania, organizacji wenętrznej i sposobie działania Centrali Maszyn Drogowych i podległych jej kierownictw.

Na podstawie § 12 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 maja 1948 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o utworzeniu Centrali Maszyn Drogowych (Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 197) zarządzam co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 24 maja 1948 r. o zakresie działania, organizacji wewnętrznej i sposobie działania Centrali Maszyn Drogowych i podległych jej kierownictw (Dz. Urz. M. K. Nr 10 poz. 198) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 2 po wyrazach: „budżetowo - rachunkowe" kładzie się przecinek i wstawia się wyrazy: „centralnych magazynów inwentarzowo - materiałowych";
2) w § 4 ust. 4 po wyrazach: „sprawy transportu sprzętu" kładzie się w miejsce przecinka kropkę i skreśla się wyrazy: „oraz prowadzenie centralnych magazynów inwentarzowo - materiałowych".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr O. U.-21/6/49.

TYTUŁY AKTÓW PRAWODAWCZYCH.

ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim, dotyczących lub interesujących dział komunikacji.

359

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia za pracę uzasadniającego żądanie dopłaty do nominalnej sumy zobowiązania pieniężnego.

(p. Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 383).

360

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie składu, organizacji i trybu postępowania komisji odszkodowawczej dla wywłaszczenia nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 384).

361

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie uznania stowarzyszenia „Liga Kobiet" za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

(p. Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 385).

362

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 sierpnia 1949 r. w sprawie statutu wzorowego dla spółek drogowych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 387).

363

Rozporządzenie Ministrów: Komunikacji, Administracji Publicznej i Obrony Narodowej z dnia 5 września 1949 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 15 kwietnia 1948 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 389).

364

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 września 1949 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 3 października 1935 r. o robotach wzbronionych młodocianym i kobietom.

(p. Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397).

465

Rozporządzenie Ministra Budownictwa z dnia 26 września 1949 r. w sprawie odległości budynków od niektórych dróg państwowych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 398).

366

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich.

(p. Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 406).

367

Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 29 września 1949 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej.

(p. Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 419).

368

Rozporządzenie Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej, Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Żeglugi, Komunikacji, Zdrowia oraz Budownictwa z dnia 12 września 1949 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy użyciu aparatów natryskowych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 420).

369

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 października 1949 r. w sprawie rozpoczęcia działalności Banku Inwestycyjnego.

(p. Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 426).

370

Uchwała Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. o zmianie uchwały Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie tymczasowej organizacji Ministerstwa Górnictwa i Energetyki.

(p. Monitor Polski Nr A-67, poz. 873).

371

Uchwała Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. o zmianie uchwały Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1949 r. w sprawie tymczasowej organizacji Ministerstwa Przemysłu Lekkiegi.

(p. Monitor Polski Nr A-67, poz. 874).

372

Uchwała Rady Ministrów z dnia 21 września 1949 r. o zmianie uchwały Rady Ministrów z dnia 18 marca 1949 r. w sprawie tymczasowej organizacji Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

(p. Monitor Polski Nr A-70, poz. 888).

373

Uchwała Rady Ministrów z dnia 21 września 1949 r. o zmianie uchwały Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie tymczasowej organizacji Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

(p. Monitor Polski Nr A-70, poz. 889).

374

Uchwała Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie trybu ustalania etatów samochodowych dla urzędów i instytucji państwowych.

(p. Monitor Polski Nr A-70, poz. 887).

375

Uchwała Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1949 r. w sprawie mieszkań reprezentacyjnych.

(p. Monitor Polski Nr A-71, poz. 904).

376

Uchwała Rady Ministrów z dnia 21 września 1949 r. w sprawie stosowania czasu środkowo - europejskiego na obszarze Państwa.

(p. Monitor Polski Nr A-71, poz. 906).

377

Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 września 1949 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Biuro Dokumentacji Technicznej".

(p. Monitor Polski Nr A-71, poz. 908).

378

Zarządzenie Ministra Skarbu i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 3 września 1949 r. w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Skarbu i Prezesa Centralnego Urzędu Planowania z dnia 21 kwietnia 1949 r. o zasadach przenoszenia kredytów w ramach Państwowego Planu Inwestycyjnego na rok 1949.

(p. Monitor Polski Nr A-71, poz. 909).

379

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 września 1949 r. w sprawie stwierdzenia odmowy przejęcia zamówienia przez przedsiębiorstwo Państwowa Komunikacja Samochodowa.

(p. Monitor Polski Nr A-71, poz. 917).

380

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 września 1949 r. o ogłoszeniu trzynastego wykazu przedsiębiorstw komunikacyjnych, podlegających przejściu na własność Państwa.

(p. Monitor Polski Nr A-71, poz. 918).

381

Uchwała Rady Państwa z dnia 7 września 1949 r. w sprawie przekazywania przedmiotów majątku trwałego pomiędzy urzędami instytucjami i przedsiebiorstwami samorządowymi oraz pomiędzy nimi a urzędami, instytucjami i przedsiębiorstwami państwowymi.

(p. Monitor Polski Nr A-72, poz. 919).

382

Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 października 1949 r. w sprawie ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Liga Kobiet".

(p. Monitor Polski Nr A-73, poz. 923).

383

Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 20 września 1949 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Biuro Projektów i Studiów Budownictwa Specjalnego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione".

(p. Monitor Polski Nr A-74, poz. 932).

384

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 września 1949 r. o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą „Stocznie Rzeczne".

(p. Monitor Polski Nr A-78, poz. 978).

385

Okólnik Nr 23 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 października 1949 r. w sprawie wynagrodzenia pracowników urlopowanych do prac związkowych.

(p. Monitor Polski Nr A-79, poz. 983).

SPROSTOWANIE BŁĘDÓW.

1. W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 5 września 1949 r. o kompetencji dyrektorów departamentów i biur Ministerstwa Komunikacji w sprawach finansowo - gospodarczych (Dz. Urz. M. K. Nr 12, poz. 322),
   1) w tytule po słowie: „dyrektorów" powinno być „departamentów i biur";
   2) w § 1 pkt. 4) zamiast „50.000 zł." ma być „50.000.000 zł."
2. W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 14 lipca 1949 r. w sprawie zmiany zarządzeń, instrukcji i okólników w sprawach kolejowych wydanych przed utworzeniem Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 246) w § 1 ust. 2 w wierszu czwartym zamiast „arengę" ma być „aryngę".

Adres Redakcji: Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Departament Organizacyjno - Prawny (Wydział Ustroju Komunikacji). Telefon Nr 892-80, wew. Nr 54-64.
Adres Administracji: Administracja Wydawnictw ul. Chałubińskiego 4.
Konto czekowe P.K.O. Nr 1-658 — Telef. wew. Nr 337.

Do nabycia w Administracji Wydawnictw M. K., w składnicach taryfowych D. O. K. P. i C. B. T. R. Z. w Bydgoszczy. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w Kraju:
Kwartalnie 150 zł, półrocznie 300 zł, rocznie 600 zł. Cena każdego numeru zł 35.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Druk. Zakłady Graficzne P. K. P. Warszawa. Nakład 11.000. Zamówienie Nr 613 — B-89398